

Kajdai László.

Balatonkenese 1983 május 19.

Itt hideg van? El keletre,
Hol a pálmák intenek.
Mest sötétül? Délre, telkeu.
Hol arany fővény remeg!

S ha az álom, ez a balaton
Leragantja a sennet
Álombólak kiirtje a szau
Dár az új táj, új egék!

Én is indulok Meiter, megpróbálom
a képzelt utasokat valóra váltani. So-
bogy léteket, az új, a legújabb generáció
minden ideges hajnalrágával, ürethe
művészi fantáziálassok forró örvényeitől
Mindatok a csodálatos együjörű kletbe!
De elöbb köszöntelek Téged Meiter! Köszö-
telek most, amikor 25 éve annak, hogy Te
elmondattál és köszönni kérek azt a sok-
sok nevet, amit eralatt adott. Kém sokak

nevelés, nem mint "egy ember", vagy
mint "egy nő" a sok ember és nő
közül, nem, mert csak én, "alulírott" kö-
nyvün kéked, arról a műveim egyszem-
szál, ami megillet mindenkét, aki vi-
dikálui tudja és meri magának ezt a je-
gét. És könyvün kéked még egyper, mert
neki is nántad irásaidat, mert min-
denki is nántad, aki könyvün lélek-
kel veri kérebe könyvedet. Engedd
meg, hogy egy olyan valamivel ha-
lítson könyvedet, ami mindég kedves
vált kiédnek, nántad. Olyan az, mint a
nemek bor: mindég itatja magát, ha
rége is les tőle az ember, csak napjait
rá! —

Tudulok Mester és vallom nántad vallan:

"Óembered, szeretni kell a földet
S szeretni kell a bont és bontat,
örülni kell derűnek és szőnek
S dalolni kell, ha nántad elhagytt."

Végfele szeretettel a műveim indultok
ittuak, az "Életnek" nagy-nagy szeretettel és
a munkák nagy szeretettel egy részt ismét
kéked könyvün. Ezt könyvün kéked, mint ember,
mint individuum! —

Kémetornágra indultok pár hét múlva,
fiatalon és sebessé és most, "Vigasztalá-
sul" könyvet olvastok, de kéked is is ké-
be olvastam is én csak meggyek és kéked az,
akit te meggyekkel:

"Tudjátok-e, hogy mi az ember?
A pot és végtelen fű,
Tökent teremte csodanellő,
Hirtány pehely vanéget ellen,
Viarokádó kárososia."

Vagy talán — a nagy elkerderem én is:

"Mert van az, hogy aki mélyregebb láthat,
Az égen nántad wélton imádkhat,
Azt te vashereddel darvón eltarítad,
Lángoló szerelmét gyűlöletre sítad,
Mert van az, te szarosh, te gyönyörű élet?"

Nem tudom, hogy les, de most neki indu-
lok egy nemekkel a társak nántad és in-
duláson plött a Te 25 éves jubileumú ünne-
pégre az én életem még most jött his család-
ját nép csüddben meghajtam plötted. És
nem gratulálalak még és nem is kívánok
semmi. —

Áldjon meg az Isten, — ha kégedre me-
gyek, úgy két hét múlva, pár napra, akkor
még egyper, nemégyen is birtom szeretni
Tőled velem. — A viszontlátásra, ~~XXXXXXXXXX~~
sokor ölel igaz szeretettel és őszinte tisztelettel. ~~XXXXXXXXXX~~
László

U. 7. Itt már csak pár napig maradok, aztán
készen állom Nagykátára két létre is csak az utolsó
mennyel kezdve.

Hajdu László Miniszter

Káta 925 jan. 10. este.

Drága Mester!

Sok-sok láttával is nagy
keretettel a riviérben jövök
most Horvát, mert nagyon
sokkal tartom és ke. lerőni
nem is, de legalább megköszö-
ni azt a sok népséget, amiket
nehéz költet nekül, miért
sok másnak, mégis eljövök. —
Mert a gyönyörűségem kívül,

amit az ember kapott, adta a
művészek millió új világot is
a művészek sikeit. Már nagyon
reggel ^{meg} akartam Neked ezeket
kötésben, de mindegy volt kevesen
valami álmunkban is nem akar-
tam olyan sürgetéssel lenni,
hogy sorainkkal Tőged látat-
gassalak. De a végsővel elert si-
kered után most az utolsó, a kapcs-
vári ~~estét~~ már meg kell hogy
könyveim. Kéj költőtől kapottam
egy-egy verset. Dutka: Fohás az itives
kiszínikhoz, Ady: A Garde l'Étér, Juhász:
Maillard hisztonny is Balits: Sugár.
Talan egyformán kértett a Garde l'Étér
és a Maillard hisztonny ^{de emel}

azért jóval nagyobb sikere volt
- más műskor is - mert sokkal több
kevesen is pró. El is kérték tőlem most
is is nagyon sokan más nagyon
sokat, valaminek a szerkesztésnek
címét is; természetesen önművel oda-
adtam. Amikor estély a nyugati
esidőnkben kezdete Kapcsolatára jár.
Ez is a nyugati köntel Schwarz kéj is
szüveire ha képtel meg fél műskor nagy
sikerrel. En amint műskor révében
a Dóri műskoról a magister nagy
monológját is elmondtam. -

És ezt szerettem volna megírni,
de - nem ekkorosa néven - egy körömm
is volna. Hallattam, hogy új verses-
kötettel ajándékozta meg a kéjset
süretilek is a kötetet úgyra
Nálad lehet megrendelni. Mivel nem

szöveg, mi az ára, nem kioldhatom
el, de nagyon sürgősen megkérnélek,
hogy okvetlenül tegy felre részre
egy kötetet, hogy febr 10.-15. között,
ha kedvedre megyek, átvehessem.
Még van is valahány jó album, hogy
csak akkor kapom kérted, mert
bizony sokkal kiválóbban szerepel-
nek, mint a rómaiaké, és még
bajtalanul becsiszolva. Febr. 15.
könnyű doktorélok, addig még ittani
maradok, azért — nagyon
süretűl jöttél már és hívebbre
is ~~meg~~ nagyon, talán sikerül Ples-
ben felvenni és akkor meglesz egy-
nere mintha kettő.

Arra nem merlek kérni,
hogy valószínű is, bár nagyon nagy

örömet okozhat vele. Nagyon
kiváncsi vagyok, hogy mely
mest az életed szerzője. Remélem
egyszerűs, vagy is hallani, hogy
sokat dolgozol is tovább, a
kötetet álitattal csomó. —

Tisztelt úr! — a jókíván-
ság szerzője — leghonnan is
jól egyenlőt és melletted így nem
tudok — még több verset
kiváncsi és kérek, hogy hallgat-
kussan és továbbra, hogy
"reigraggyag időkben messzeigle".

- Még egyszer kérlek, légy türelemmel
vess egy kötetet félre tedd ki,
szüntelenül várom rád ráadásom.

Aradig kapott hírszerkeket
újlag, a most jövökötől kezdve
kérésre válaszolok. Sok-sok
szerezzél kedvedre. Legyen jó!

Bardit ismét olvasom és minden
jót kívánok neki.

